

מחשבת קצרה על הדף הרב יחזקאל הרטמן SHORT MACHSHAVA ON THE DAF

חולין טו

עניין: הוראה משום עמי הארץ

מהר"ץ חיות

וכי דריש בפרקא דריש בר"י. נ"ז כן היה דרכם להחמיר דרשמתם לפני ההמון ע"י (תענית כו ע"ז) אם הלכה כפלוני דרשינן בפירקי ואם רק המנהג כפלוני אין דורשין צרבים רק מורין כן ליחיד אשר צא לשאלו. וע"י (נדריס כג ע"ז) סבר למדרש צפירקי א"ל תנא מסתם סתמא ואח דרשית צפירקי ע"ש וע"י (פסחים ל ע"ז. סוכה לד ע"ז) אשו זביני ואם לאו אדרוש לכס ע"ש:

(מהר"ץ חיות)

מגן אברהם

רמ"א או"ח סי' שיז, ג

או"ח סי' שיח, מא
ונראה לי דמותר ליתן הפשטיד"א קודם שהוסק התנור, כמו שכתוב סוף סימן רנ"ג דאפילו צנותן קדירה קודם שהוסק פטור אבל אסור, וכל שכן הכא דיש ממירין ליתן אפילו אחר שהוסק, לכל הפחות יש להמיר קודם שהוסק. ומכל מקום אין להקל צפני עם הארץ, (שו"ת) יש לעשות על ידי עכו"ם.

(²⁰) שהאומנים עושין [כ"ב] ולכן אסור לנתק או לתמוך זוג של מנעלים התפורים יחד כדרך שהאומנים עושין אף על גב דהתפירה אינה של קיימא דאין חילוק צתפירה צין של קיימא לאינה של קיימא [כ"ג] (²¹) ויש ממירין צתפירה שאינה של קיימא (²²) ואין להמיר צפני עם הארץ:

תוס' ביצה ו.

ד"ה והאידינא

אסור ומעשה היה צמלאו"ן שמת אדם אחד צ"ט שני ורלו להחמסק צו לקצרו ועבר צון ר"ת ושלח להם צני צשכר אינן צני תורה ואתם צני תורה כדאיתא צשצת (דף קלט: וס) שלא לקצור מת צ"ט שני משום דלאו צני תורה נינהו ואחי לזולתי ציה אבל הר"י אמר דאין זה דמיון דהא לענין הרצה דברים אשכחנא דאינן ²³ צני תורה כדאי' צצמנות (דף מו. וס) חונהו דקא אכלי תורמוס דשלקי נכרים ואסור להם ופרכינן והא נאכל כמו שהוא חי ²⁴ וכל שהוא נאכל כמו שהוא חי אין צו משום צשולי נכרים ומשני שלא היו צני תורה ואנו אין אנו חוששין צדצר זה דקיימא לן דכל שהוא נאכל כמו שהוא חי אין צו משום צשולי נכרים והר"ר יחיאל

רמ"א יו"ד סי' קכד, כד

או הוציאו שלא צכוונה וכמו שנתבאר (²⁵) [סח] (²⁶) וצומן הזה דגויס לאו עוצדי עבודה וזה הם (צ"א) (²⁷) כל מגען מיקרי שלא צכוונה ולכן אם נגע ציין על ידי דצר אחר אף על פי שידע שהוא יין וכיין ליגע צו מותר אפילו צשמתה דמיקרי מגע על ידי דצר אחר שלא צכוונה (צ"ב) (²⁸) ע"א [ט"ז] והוא הדין אם נגע אפילו צידו צלא כוונת מגע או שלא ידע שהוא יין (צ"ב*) (מה) שרי ואין לפרסם הדצר צפני עם הארץ [צ"ז] יין שיהיה מונח צרשות הרצים

ר"ן שבת דף יז. מדפה"ר

כ"י יהודה ועוד דרצ גופיה כי בשוגג יאכל (²⁹) למוז דריש צפרקא דריש כ"י יהודה משום עמי הארץ ואין הא שכיחי עמי הארץ גבן* וכן פסק הרמז"ם ז"ל צפרק ו' מהלכות שצת (הכ"ג).

ביאור הגר"א או"ח סי' שיח, סוף אות א'

כנזכר לעיל. ומה שכתבו הגאונים [הוכחו ברא"ש דלהלן] וכן הר"ן [שבת שם] והרמב"ן [מלחמות שם] דלהכי יש לפסוק כרבי יהודה משום דנפיש עמי הארץ גבן כו', וכן כתב הרא"ש סוף פרק קמא דחולין [סימן יח] ליחא, דכבר כתבו תוספות בפרק קמא דיו"ט [ביצה ו, א ד"ה והאידינא] ושאר מקומות דאנן חשיבי בני תורה, וראיה מבישולי עכו"ם [יבמות מו, א], וכל שכן לאחמורי בהוראה, דרב מורי כרבי מאיר, וכל שכן דסוגיא דפרק כ' דשבת ³⁰ [קמ, א] כוונתיה וכל אמוראי שם,